

ΜΙΚΡΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΚΥΡΑΔΕΣ

Σὺν πέσει ἀσβέσει σὸ δάτι σας, βρέξατέ το ἀμέσως μὲ ἄδδι κοινό.

Ἡ διαλύσατε ὀλίγη ζάχαρι μέσα σὲ ἀραιὸ ζῦδι καὶ στάξατε μιρικὲς σταγόνας εἰς τὸ μάτι.

Ἐπειτα νὰ τὸ πλύνετε, μὲ ἄφθονο νερό.

Γιὰ πολλοὺς ἢ πρόσκλησις σ' ἕνα ἀρχοντικὸ γεῦμα, καταντῶ μαρτύριο. Ἀπὸ τὸν φόβο νὰ μὴ γίνουνε γελοιοί, ἢ σπκάνονται ἀπὸ τὸ τραπέζι νηστικοί, ἢ περνοῦν στιγμὲς ἀλθινοῦ μαρτυρίου.

Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ δίνουμε μὴ γενικὴ συμβουλή.

Νὰ παρακολουθοῦν μὲ ἀφέλεια καὶ σὰν νὰ μὴ προσέχουν κὰν, πὼς σερβίρονται καὶ πὼς τρώγουν οἱ ἄλλοι.

Ἀλλὰ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!

Μάθετε νὰ ἀποφεύγετε τὸ ματσούλιμα καὶ προσπαθεῖτε νὰ μασοῦτε μὲ κλειστὸ τὸ στόμα.

Τώρα τὴν ἀνοιξίμ, πὸν μαυρίζει τὰ πρόσωπα ὁ ἥλιος σὰς δίδουε τὴν ἐξῆς συνταγή, γιὰ νὰ τὸ καθαρίζετε, ἀπὸ τὸ κάψιο τοῦ ἡλίου.

Φκιάστε ἕνα μίγμα, ἀπὸ ἴσα μέρη, χυμοῦ λεμονιοῦ, γλυκερίνης καὶ ροδοστάγματος καὶ νιφθίτε μὲ αὐτὸ.

Καθὼς καθεὶς γνωρίζει, ἡ ὕγρασία ἐπιδρῶ πάντοτε ἐπὶ τῶν ἀομικῶν. Νὰ ἕνας τρόπος νὰ τὰ προσυλλάσσετε.

Κατασκευάσατε ἕνα μίγμα πὸν νὰ ἐχη ἐξ μέρη hydrate de soude καὶ ἀνάλογο νερό. Προσθέσατε τέσσαρα μέρη oxyde de zinc καὶ βάλτε ὅλο τὸ μίγμα στὴ φωτιά, ἕως δίου νὰ λυώσῃ.

Ἄν δὲν εἶνε ἀρκετὰ ρευστὸ, προσθέσατε νερό. Ἄμα κρυώσῃ, πάστε χαρτὶ περιτλίγματος, χωριστὰ γιὰ κάθε ἀομικὸ καὶ βουτήξατέ το μέσα, ἕνα ἕνα φθλό. Τὸ ἀφίνετε ἔπειτα καὶ στεγνώνει καὶ μὲ τὸ χαρτὶ αὐτὸ τολίγετε τὰ ἀργυρὰ σας σκεπῆ... Δὲν ἔχουν, πειρὰ νὰ πάθουν τίποτα.

Διάλυμμα βόρακος εἰς εἰκοσιπλάσιον μίγμα ροδοστάγματος καὶ ἀνθονέρο, ὠφελεῖ γιὰ τὴν ἐξάλειψι τῶν πανάδων ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας.

Τὰ νωπὰ κοκκία βρασμένα μὲ νερὸ καὶ κοπανιζόμενα ἔπειτα, γίνονται κατὰπλασμα, τὸ ὁποῖον τιθέμενον ἐπὶ τῶν πανάδων, λέγουν, ὅτι φέρνει πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

Καὶ πάλιν διὰ τὴς πανάδες. Μίγμα ἀπὸ δύο μέρη χυμοῦ καρδάμων καὶ ἀπὸ ἕνα μέρος, μελιού, ἢ ἀπὸ δύο μέρη χυμοῦ λεμονίων καὶ ἕνα μέρος μέλι, τριβόμενον πρῶτ καὶ βράδν ἐπὶ τῶν πανάδων, λέγουν δεῖ συντελεῖ πάρα πολὺ εἰς τὴν ἐξάλειψί τους.

Γιὰ τοὺς καὶ τὰς ἐχουσας ἐπιδερμίδα ντελικίτην. Ἀδδι τῆς ἑλλᾶς, ἀνακατωμένο μὲ βούττρο κακάου, μερικὲς σταγόνες ροδόερο καὶ λίγο λευκὸ κερί, εἶνε μοναδικὸ, γιὰ νὰ μαλακώητὸ πρόσωπο.

Ἡ κόκκινες κηλίδες τοῦ προσώπου ἐξαλείφονται ἐὰν βρέξουμε τὸ πρόσωπο μὲ ἀπόσταγμα τερεβνθίνης, ἀραιωμένον εἰς καμφοροῦχον ἀλκοὸλ καὶ βαλμένο ἔπειτα σὲ πολὺ ροδόερο.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης Δαμιανὸς ἀπένευεν εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Φοροῦσαν Καπνοβιομήχανον τὸν Σταυρὸν τοῦ Τάγματος τῶν Ορθοδόξων Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου.

κ' ἕνας βαμ ὑπνος μὲ πῆος. Οὔτε τὸν πόλεμο, οὔτε τὴ ζωὴ, οὔτε τοὺς λιποτάκτας πλέον ἐσυλλογίστην... βυθίστηκα μέσα σὲ μὴ γλυκεῖα ἀνυπαρξία, πὸν λυπήθηκα πολὺ δταν ξύπνησα πάλι τὸ πρῶτ Ἄν εἶνε ἔτσι, ὡσὰν τὸν ὕπνο, ὁ θάνατος καλῶς τοι καὶ νάρθη. Σταμ. Σταμ.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Κ.

Ὅταν ἀκριβῶς μεσουρανεῖ στὰς Ἀθήνας ὑπὸ ἔποψιν ὠραίων κοσμικῶν ἐμφανίσεων καὶ θαυμαστικῶν κρίσεων, ἐξαφανίζεται μεταβαίνουσα εἰς Παρίσιους. Τὴν ἀνοιξίμ ἐπανέρχεται μὲ νέα ἔσοδα τοιαυτῶν, καπέλλων, νουστ.μάδας καὶ ἀκαταγνώστου παριστιανισμοῦ. Εἶνε ξανθὴ καὶ ὠραία σὰν ἀνοιξίς, τὰ μάτια τῆς γαλιζοπράσινα ἔχουν ἀνταύγειες νορβηγικῶν «φίοντ». Τὰ συχνὰ ταξείδια τῆς στὸ Παρίσι συνετέλεσαν φαίνεται εἰς τὸ νὰ λησμονήσῃ τελείως τὰ ἑλληνικὰ καὶ νὰ μὴ ὀμιλῇ παρά γαλλικὰ. Στὴς ἰδέες τῆς, στὴς ἐμπνεύσεις τῆς, στὸν καθορισμὸν τῆς ζωῆς τῆς, δυνατὴ καὶ ἀποφασιστικὴ. Ἀντιθέτως τὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις τῆς τὰς ἔχει περιτομήσει μὲ κυκλώπεια τεῖχη σνομπισμό, ἐκδηλώνουσα ἐλαττωματικὴν ἀνεπάρκειαν συγχρονισμοῦ. Ἡ ἐκφρασις τῆς κώπης μονότονη καὶ σταματημένη, τὸ σύνολόν τῆς εἶνε αἰθέριον ἐμφυχον παστὲλ. Ἡ Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Αἱ αἰθουσαὶ τοῦ Ε. Ἀγγλίας ἐξακολουθοῦν κατὰ Τρίτην, Πέμπτην, καὶ Σάββατον νὰ συγκεντρῶνουν τὸν χορευτικὸν κόσμον. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἀπὸ τὴς πλέον κοσμικῆς συγκεντρώσεως Διακρινόμεν Πρέσβειραν Ἰσπανίας κ. ντὲ Βαλλίν, Πρέσβειραν Ἰταλίας κ. Μπραμπίλλα, Πρέσβειραν Ὀλλανδίας κ. ντὲ Στύρλερ, κ. Κουντουριώτη, κ. Ροῦφου, κ. Α. Μιχαλακοπούλου, κ. Τσιριμώκου, κ. Περιβολαροπούλου, κ. Δεληγιάννη, κ. Φιλαρέτου, κ. Δημητράκοπούλου, κ. Χέλημ, κ. Μεσοσηνέτη, Δα Χατζηλαζάρου, κ. καὶ Δα Μεταξῆ, κ. Παπαδάμ, κ. καὶ Δα Κατσαρά, κ. Α. Μορέλλα, κ. καὶ Δα Θεολόγη, κ. Λεβίδη, κ. καὶ Δα Πράττερ, Δα Ἀντωνοπούλου πολὺ οἰκ. σύνολον ἀνοιξιάτικον, κρεπ-ντὲ-σὶν ρόζ, μαντὸ ὀμοιόχρωμον.

— Πολὺ εὐχάριστο ἀπόγευμα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην παρὰ τῆ κ. Α. Σκανανῆ. Ἐνα κομψότατον ἀπαρτεμάμ, διευθετημένον μὲ καλλιτεχνικότητα ἐξαιρετικὴ. Αἰθουσα μὲ νεοχρῆστα ἐπιπλα σὲ χρωμὰ πικρῶτ μοιραῆ, μαξιλάρια ὀμοιόχρωμα, πὸν ἔχουν ὡς φόντο τὸ καπρὸ σκούρο χαρτὶ τοῦ τοίχου. Τὸ καπνιστήριον μὴ εὐχάριστη κάμαρα μὲ πελώρια νιφάνια μὲ ἰαπωνικὰ μεταξωτὰ καὶ παραβὰν ἐπίσης ἰαπωνικά.

— Ἡ οἰκοδέσποινα πολὺ κομψὴ μὲ τουαλέττα θαυμασίαν ἀπὸ μουσελίνας βιολεῖ ντὲ πάρμ, ἐν συνδυασμῷ μουσελίνας ἔμπριμὲ μὲ λουλοῦδια πλέον βαθίσια.

— Ἡ Δις Λιλέττ Σκανανῆ ἔφερρεν τουαλέττα ἐκτάκτως οἰκ ἀπὸ κρεπ ρομαῖν σὲ τοῦτὶ ρόζ πικρλίνας.

— Μερικὰ ζεύγη ἔχουσαν ὑπὸ τοὺς ἦχους φωνογράφου εἰς τὸ τετραῖν ὑπερσχεῖν ἡ χάρις καὶ ἡ κομψότης τῆς Δος Τσακασιάνου μὲ τουαλέττα πράσινη σὲ ζωρζέττ δύο τόνους.

— Δυὸ τραπέζια συγκεντρῶνουν ὄσες κυρίες παίζουν ραμὶ, καὶ ἄλλα δύο τὴς μπιρτζίστριες.

— Μία εὐχάριστη ἐκπληξις ἦτο τὸ τραγουδῆ τῆς Δος Αλ. Δημητριάδη ἡ ὁποία ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὰ φωνηρικὰ χαρίσματα σὲ δύο τραγουδία ροσσικά.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον δεξιῶσις—ραμὶ παρὰ τῷ κ. καὶ τῆ κ. Μουράτη.

— Παρευρέθησαν κ. Γ. Ἀθανασιάδη, κ. Παντελίδη, κ. καὶ Δις Ζαφερίου, κ. Κούλη, κ. Ἰωαννίδη, κ. Μασσόνι φέρουσα ἐκτάκτως σὺς τουαλέττα μαυρὴ καὶ ρόζ, κ. Μπέμπη σύνολον κομψότατον μπουά—ντὲ—ρόζ, Δις Κατσαρά ἐπίσης κομψοτάτη τουαλέττα ροζάτρο.

— Αἱ κατὰ Κυριακὴν χορευτικαὶ συγκεντρώσεις τοῦ σπόρτιν—κλόμπ. ἐξακολουθοῦν. Αἱ πλέον τακτικαὶ θαμῶνες εἶνε κυρία καὶ Δεσποινίδες Μεταξῆ, Μεζίκη, Οἰκονόμου Σκαραμαγκά, Ἀργυροπούλου, Ζέγγελη, κλπ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην χορευτικὴ ἔσπερις εἰς τὸ Ρωσσικὸν ρεστοράν. Κόσμος ἐκλεκτός. Τουαλέττες ἀριστοτεχνικῆς, σιλουέττες πὸν θύμζαν «κροκί» φιγουριδιῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΟΚΟΤΣΗ

Εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Σπλένιτ» ἔκαμεν ἐκθεσιν ἀρκετῶν ἔργων τοῦ ὀ Κρης ζωγράφος κ. Κοκότσης. Τὰ περισσότερα εἶνε πορτραῖτα γηραιῶν ὀλααρχηγῶν τῆς Κρήτης, ὀδρῶ τορισμοῦ φυσιογνωμιῶν, μὲ τῆς παραδόσεως τὴν ἐπιβλητικότητα. Ὁ Καπετὰν Φουντούλης εἶνε τὸ χαρακτηριστικώτερον. Πολὺ ὠραιότερα εἶνε ἀκόμη τὰ πορτραῖτα κοριτσιῶν, ἰδίως ἐκείνης κοντὰ στὸν ἀργαλεῖ, μὲ ζωτανῆν ἀπόδοσιν σώματος, γεμάτο χυμὸν καὶ ζωτικότητα. Πολὺ ὠραῖος καὶ ὀ πολυχρόμος πινᾶξ τῆς κοπέλλας μὲ τὴς πλεθροῦς μὲ ἀρμονικώτατον συνδυασμὸν χρωμάτων. Ἐπίσης τὰ τοιαῖα εἶνε πολὺ φωτεινῆς ἐναργείας. Ὁ κ. Κοκότσης ἔχει γνήσιον τάλαντον, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐμορφώθη καὶ ἔξω, στερομένοιος μέσων. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ τὸ κατορθώσῃ. Φ.